

Bödecs László

TÁJÉKOZTATÁS KÁRESETRŐL

(ballada)

Két hét elteltével megcsörren a telefon,
levelet kaptunk, tájékoztat a család,
ne aggódj, jól vagyunk (voltunk valaha rosszul is?),
a házfal jobbára száraz.

*

Személyes megkeresésére,
az Ön által említett káresettel kapcsolatban
az alábbi tájékoztatást adom
2014.09.13-án, 7:17 perckor kaptunk bejelentést,
mely szerint Petőfi-telep városrészen
nagy mennyiségű víz található.

A jelzést követően a Hivatásos Tűzoltóparancsnokság
gépjárművei vonultak a káresethez.
A kiérkezést követően megállapítottuk,
hogy a fenti cím alatt a városrészt
nagy mennyiségű víz árasztotta el.

*

A CNN érkező hurrikánról tájékoztat, egyhetes előrejelzés,
nyitva még a Walmart, meg kell tölteni a padlást, hűtőt,
lehet, hogy nem tudunk majd hívni, amint lehet, hagyunk üzenetet.

Hidegháborús vihartörőjén a földig tömör felhőkön át
a vihar centruma felé az idő lovasa repül, egyszerre élő és holt,
a kommunikáció lehetetlen, a kamera forog,
vajon milyen felvételt hoz majd haza, ha hoz?
Mikor láttunk utoljára ehhez hasonló csodákat?

*

A kiérkező egység a víz eltávolítását megkezdte,
illetve homokzsákokkal védték
a veszélyeztetett ingatlanokat.

Az eset jellege nem indokolt részünkről vizsgálatot,
így arról jegyzőkönyv nem készült.
A fenti információk az eseménynaplóban
és a KAP-online felületen kerültek rögzítésre.

*

Meglátogatom a szülői házat,
valami szaglik a csatornában,
feltűrt pulóverujjban dobálják teherautóra
a már szükségtelen homokzsákokat,
megállok a küszöb előtt, nincs jól látható nyoma,
épp eddig jött a víz, mutatják.

*

Kérem fentiek szíves tudomásul vételét!

Ezen tájékoztatást az ügyfél kérelmére adtam ki.
Készült: 2 példányban, egy példány: 1 lap
Kapják: 1 sz. pld. Címzett, 2 sz. pld. Irrattár

MEGGONDOLATLAN

A legnemesebb tudat vezérli a jókat,
ha hallgatnak szándéktalan.
Akik még akarnak valamit,
viselik a legmélyebb csendeket.

A szeretet néma, kétfejű szörnyeteg,
görbe ujjai, óriás teste
tovább növekszenek, épülnek,
mint elhanyagolt temetők,
észrevétlen és megállíthatatlan.

Minden sárga vagy zöld,
óriás kék esernyők rejtik az eget,
hullámokban közeleg a sejthető bénaság,
lassul, de emelkedik.

Ami mozdul, célba ér egy rándulással,
a cél hideg, mint a partokon a kövek.
Hogy teszünk még, szégyen,
hogyan remélünk, meggondolatlan.

Szerelmeink most a legszebb helyen vannak,
fénylenek, mint kavicsok az iszapban,
átázik minden az esőkben,
széthagyott alkatrészek rozsdásodnak,
mint a lehetséges tettek
egy jól átrágott gondolatban.